

פרשת שבוע עפ"י השפט אמרת

Digitized by Google

תרמ"ה

3

בפסקוק (וברטס לא, יט-כ) ועתה בחתמו לכט
כרי ועננתה השירה החאת לפני
כו. כי קודם החטא היה השכינה שוריה
בתוך בני ישראל בחתגלות. ובעת הגלות
בתיב (שם ז-ט) ואמר כר' אין אלקי בקרבי כר'
הסתיר אסתיר כר'. אבל ה' יתברך נמצוא
לבני ישראל בא מעמידות התורה. והקב"ה
צוה למשה רビינו ע"ה לנבון כל ההארות
בתוך הספר תורה¹. ולכן נקאות התורה
עדות² שהשכינה שורה בישראל. ועל ידי
ויגיענה בתורה מוגלה הארת הקדושה
ובתיב (שם ט) ועננתה מלשון עניה על ידי
אתערותא דלטמא. ועתה הוא לשון
תשובה³. ותacen לרמזה כי הקב"ה אמר
למשה רビינו ע"ה שהדור שלחתם היה
השורש שהכל תלי בהם. והחצרבו המה
לשוב גם על החטאיהם של דורות האחוריים
והיה הדת שובה עוד קודם החטא. והענן היה
שלל ידי החטאים שהיו ברורו הרראשן הגם
שהי חטאיהם קלים לפיה רוב ענותות דורות
האחרוניים. עם כל זה הכל תלי בהشورש.
ולכן הראה להם הקב"ה מה שייהיה לטופ⁴
באחרית הימים ועשן תשובה ובכח
התשובה שלחם יוכין אנו להתעורר
لتשובה וכן כתוב זה אצל פרשsat התשובה
בניל. וכן מקודם בתיב (וברטס ט, ט) אמר
נעבים כר' ומסיטים (שם י) לא אתחכם לבדכם
כר'. והוא בנו של שעיל ידיהם כורת ברית עב-
רל הדורות:

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

תשל"ד

1

ב-פְּסָוק (ובנים לא, כי) ועננה השירה הזאת
לפְּנֵינוֹ לעד כי לא תשכח מפי זרעו
כוי, דבتاب (שם יז) אגבי הסתר אסתיר
פרשנו' שיליה נטהור הרטהר ויאמרו כי אין
אלקי בקרבי כו' (שם ז). ושמתי שם הרב
הקרוש מפרשיסחה ז' ל' שה הוא נחשב
לחטא כי צרכין להאמין כי ה' יתברך עמו
בצורת, ועל ידי התורה ושירה הזאת יכלין
לבור זאת כי ה' יתברך עמו. וזה שבוטב
ועננה השירה כו' לעד שלל ידי התורה
יבולן לביר הכל כי תורה או. ואק החושר
יכול להחשיך אוור התורה כמו שאמרו²
עבירה מבכה מזווה ואינו מבכה תורה. זהה
עצמם כי לא תשכח מפי זרעו זה העודות
שה' יתברך עמו כמו שכטבו חז"ל³ על
משכן העודות (שמות לת' כא) עדות היה
שהשכינה שואה בישראל. וזה בלוחות וכמו
כן בכל התורה בכללות בני ישראל. וכמו כן
בפרט לפ' התגלות הארת התורה בלב איש
יג ישראל עדות הוא למעט דביבות אשר לו
בנ"ל:

טף למה באין לתת שבר למביבאותן¹. וקשה
ממה נפער אין תועלת בוה מה שבר
על זה. אך בודאי גם טף אין חידוש שינוכלו
לקבל האורה בנפשותם על ידי ה תורה הרי
הוא אומר (רפס' כט, ט) אתם נעצבים היום כו'
טפכם. אך כי לכל דבר צרכיך התעדירות
הארם וזה יתברך הבטיח כי לא תשכח מפי
זרעו אשר לא, א"כ שאין ה תורה משתחחת כו'.
ומכל מקום נאמר מפי. פירוש שיכל איש
ישראל בכחיו לפניו למצוות הארץ מדברי
תורה והפלגה. והכלל כי אין שום דבר נגמר
בלי עוזר עליין וגם כל המצוות ועבודת
הארם הכל מה' יתברך כמאמיר (זהי א כת, י)
מןין הכל. אך בודאי יש גם להארם חילק
קצת והוא על ידי הרצין והתעדירות שלג.
ואיתא² שבר מצווה מעשה פירוש שגוף
המצוות הוא רך שבר מה' יתברך שיכל
לעשותו על ידי איזה רצין שהיה לו נתן ד'
יתברך שכרו שיכל לעשותו. ועל זה
ב' הקושיא טף למה באין כי בשבר טירחא
שללים אין תועלת. ועל זה התשובה לתת
שבר בר כי טורת הדבב ורוצונו להמשיך את
טפיו לעבדתו יתברך הוא גורמת שבר
שיתן זה יתברך הארץ לבניו. ודבר זה נהוג
בכל פשוטין בני ישראל שאין להם שבל
ורצון כראוי מכל מקום על ידי הביטול
לגדולים וטובים מהם יכול יהוUIL רצון
הצדיק לחתת שבר להדביקם בו. וכן כל מי
שיש לו איזה רצון צריך למוסרו לעציבור. כי
בodium ערך להיות חביב יותר לאדם דבר
טוב הנעשה מכל ישראל מדבר פרטישל.
על ידי זה מקבל הקב"ה רצונו בתרוך כל
ישראל. ועל פי רורך היל' נוכל להעמיק עוד
פירוש אמרת באמרים לתת שבר למביבאותם
ולא יתוח לכתוב ודעת לבנו נקל:

۱۰۰

5

[תְּרֵאָה גַּדְעֹן] 6

פרשיות אלו הם רק לדורות השפליים אחריו
החתאים והעוננות אם כן יש לנו חלק
בתורה. וזה הרמו שאמרו חז"ל⁴: כי מצוט-
בחיבת ספר תורה נלמד מדברו לכט
השירה הזאת. רק שכן בותכין התורה
מגילה מגילה וצריכין לכתוב כל התורה⁵
ע"ש. והרמו היא כנ"ל. בעין שבכתוב במדרש
תשא⁶ אכתוב לו רובבי תורה כיimoto זר נשבעו
(וחשען, יט) כי מקודם היה רך עשוות הדברים
בליחות. ואחר החטא הוצרך להזין כתובות
כל התורה. ובדורות אחרים התייר לבתו
גם תורה שבעל פה⁷. והלינו כנ"ל כי עצם
התורה ניתנה שתהיה אוטויתיה מאירות
בלב איש ישראל. ענן שאמרו על רבי
מאיר עפערן ישורון גדר כ"ז. אך אחר
חטא כתיב כתבו לכל המשירה הזאת היא
פרשת התשובה. האזינו שניתנה לדורות
השפליים. והיא התגלות הרך האחרון
שבתורה שהייתה בתוכה בגשמיות. וזה
הדרך הוא נוקב והולך עד התקין החלם
שיהיה בביית המשיח במחרה ביוםינו Amen:

בפרשה הנר שוכב כו' ואמר כו' אין אלקי
בקרבי כו' הסתיר אסתר כו'
(דברים לא, ט-ז) ועננות השירה הזאת לפניו
לעד כו' (שם כ). הענן כי בזמנם שהיה משה
רבניו ע"ה קיים היהת הtgtולות אלקיות
בהtgtולות בלבות בני ישראל. ולא הוצרך
להיות התורה כתיבה דאוריתא וקדושא
בריך הוא וישראל כללו כהן ד'. ובזמן הגלות
אמרו אין אלקי בקרבי היינו שהיא בבחינת
הסתיר אספקלורייא שאינה מאיריה. אבל
בודאי לא עוז ד' יתברך אוננו. וזה הרמו
הסתיר אסתר במזו שכתוב במדרש² בפסוק
(שה"ש ב, ט) זומנה דוד לצלבי כו' נגלה ונסתיר
רואה בעין אחת ע"ש. ובזוהר הקדוש
נפרשת בחקוטי קיד"ג³. ולעולם יש זמנים
שמtgtול היה זה האורה ומיד אתכטיאת זוזו
שכתוב הסתיר אסתייר. אכן על ידי התורה
יכלין למצוא הtgtולות אלקתו יתברך וזה
שכתוב (דברים לא, ט) ועתה מתכו לכם כו'.
ובתורה יש חלק לכל הדורות והרי כל
2

אותרל'ין

בפסוק (ובירם לא, כא) **לא תשכח מפי וזרע**
פירש רשיי הבטחה שאין התורה
משתבחת בו'. אך כתיב מפי וזרע וצרכין
לשמר הפה והוא שמרית הלב הלב
פנימיות של האדים וכן כתיב (שם יט) **שמעה**
בפהיהם. והוא ענין תורה שבבעל פה פירוש
בעל פה מי שהוא שליט בורחו ושומר
הפנימיות כמו שבתบทי לעיל². פירוש
החותם בתורה³, ותורה שבכתב הוא הפותח
כמו שבתบทי לעיל. וזהינו כמו שבתוב (משל
ג, ג, ג, ג) כתוב על לוח לבר שמה שלומד
נכנס בעומק הלב נקרא תורה שבכתב בצל⁴.